ОПРЕДЕЛЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (седми състав)

23 май 2011 година *

По дело T-226/10

Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej, установено във Варшава (Полша), за което се явяват адв. H. Gruszecka и адв. D. Pawłowska,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват г-н G. Braun и г-жа K. Mojzesowicz, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за отмяна на Решение C (2010) 1234 на Комисията от 3 март 2010 г., прието в приложение на член 7, параграф 4 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвет (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр.195), с което на полския регулаторен орган в областта на електронните съобщителни услуги и на пощенските

* Език на производството: полски.

услуги се разпорежда да оттегли два нотифицирани проекта за мерки относно националния пазар на едро на трафик по IP (трафик по IP) (дело PL/2009/1019) и пазара на едро на peering IP с мрежата на Telekomunikacja Polska S.A. (TP) (дело PL/2009/1020),

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав),

състоящ се от: г-н A. Dittrich, председател, г-жа I. Wiszniewska-Białecka и г-н M. Prek (докладчик), съдии,

секретар: г-н E. Coulon,

постанови настоящото

Определение

Факти и производство

1 Настоящата жалба е подадена на 14 май 2010 г. от името на ответника, Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej (председател на Службата за електронни съобщения, наричана по-нататък „UKE“), от адв. Hanna Gruszecka и адв. Dorota Pawłowska.

2 С писмо на секретаря от 16 ноември 2010 г. жалбоподателят е поканен да поясни дали адвокатите, подписали жалбата от негово име, са били свързани с него с правоотношение по наемане на работа към момента на подаване на жалбата. Страните са поканени да представят становище и относно формалната редовност на жалбата с оглед на член 19, трета и четвърта алинея от Статута на Съда на Европейския съюз, на член 21, първа алинея от същия статут, на член 43, параграф 1, първа алинея от Процедурния правилник на Общия съд, както и на Определение на Съда от 29 септември 2010 г. по дело EREF/Комисия (C-74/10 P и C-75/10 P, непубликувано в Сборника), в случай че адвокатите, подписали жалбата от името на жалбоподателя, са били свързани с последния с правоотношение по наемане на работа към момента на подаване на жалбата.

3 Жалбоподателят и Европейската комисия представят писмените си становища в определения срок.

4 Тъй като съдебните състави са променени, дело е разпределено на седми състав.

Искания на страните

5 Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени обжалваното решение,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

6 Комисията моли Общия съд:

— да отхвърли жалбата отчасти като недопустима и във всички случаи да я отхвърли изцяло като неоснователна,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

По допустимостта

7 Съгласно член 113 от Процедурния правилник Общият съд може по всяко време служебно, след изслушване на страните, да се произнесе относно липсата на абсолютни процесуални предпоставки. Решението се взема съгласно изискванията по член 114, параграфи 3 и 4 от същия правилник.

8 Съгласно член 114, параграф 3 от Процедурния правилник производството преминава в устна фаза, освен ако Общият съд не реши друго. В настоящия случай Общият съд счита, че разполага с достатъчно данни от материалите по преписката, и решава, че не следва да провежда устната фаза на производството.

Доводи на страните

9 В отговора си на писмените въпроси на Общия съд жалбоподателят твърди, на първо място, че макар жалбата действително да е подадена от правни съветници, който са се намирали в правоотношения по наемане на работа с UKE, те все пак били независими от жалбоподателя. В подкрепа на това твърдение се изтъква, първо, че съгласно полското законодателство компетентен във връзка с установяването, продължителността и запазването на правоотношенията по наемане на работа е директорът на UKE, а не неговият председател, второ, че правните съветници спадат към категория на независими длъжности, пряко подчинени на генералния директор на UKE, трето, че в приложение на законодателството относно правните съветници правният съветник, който упражнява професията си в рамките на правоотношение по наемане на работа, заема самостоятелна длъжност, пряко подчинена на директора на организационната единица. Жалбоподателят подчертава също, че професионалната независимост е основен аспект от професията на правния съветник. Следователно правните съветници, наети в рамките на трудов договор, не били обвързани по никакъв начин с йерархични указания.

10 На второ място, с оглед на първото му твърдение жалбоподателят поддържа, че не следва да се дава отговор на втория въпрос на Общия съд. При условията на евентуалност жалбоподателят поддържа, че фактическите обстоятелства, които стоят в основата на Определение по дело EREF/Комисия, точка 2 по-горе, и на Решение на Съда от 14 септември 2010 г. по дело Akzo Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия и др. (C-550/07 P, Сборник, стр. I-8301), са напълно противоположни на тези в настоящия случай. В това отношение той отбелязва, че Съдът се е основал на икономическата зависимост на адвокатите по отношение на предприятията, които са ги наели, на влиянието, под което са се намирали тези адвокати в резултат от заеманите от тях длъжности, както и на дейността и на търговската стратегия на техните работодатели. В настоящото дело обаче ролята на правните съветници се ограничавала само и изключително до това да предоставят правна помощ чрез представителство въз основа на пълномощно ad litem, предоставено от жалбоподателя.

11 Комисията счита, че наличието на правоотношение по наемане на работа между жалбоподателя и адвокатите, подали жалбата, налагало последната да се отхвърли като явно недопустима.

Съображения на Общия съд

12 Член 19, първа, трета и четвърта алинея от Статута на Съда, който се прилага за Общия съд по силата на член 53 от посочения статут, предвижда:

„Държавите членки и институциите на Съюза се представляват пред Съда от представител, назначен за всеки конкретен случай; този представител може да бъде подпомаган от съветник или от адвокат.

[…]

Останалите страни се представляват от адвокат.

Само адвокат, който има право да практикува пред съд на държава членка или на друга държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, може да представлява или да подпомага страна пред Съда.“

13 Както произтича от член 1, параграф 2 от Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 година относно улесняване на ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги (ОВ L 78, стр. 17; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 1, стр. 46), изменена с протокол II

към Акта относно условията на присъединяването към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 257), лицата, които могат да упражняват в Полша професионална дейност под наименованието правен съветник (Radca Prawny) или адвокат (Adwokat), упражняват дейности на адвокат.

14 Съгласно член 21, първа алинея от Статута на Съда „[д]ело се завежда пред Съда с писмена искова молба, адресирана до секретаря[; в] исковата молба се посочват името на ищеца и неговият постоянен адрес, както и качеството на подписалия молбата […]“.

15 В приложение на член 43, параграф 1, първа алинея от Процедурния правилник „[о]ригиналът на всеки материал по делото трябва да бъде подписан от представителя или адвоката на страната“.

16 Съгласно постоянната съдебна практика от цитираните в точки 12, 14 и 15 погоре разпоредби, и по-специално от използването на израза „се представляват“ в член 19, трета алинея от Статута на Съда, следва, че за да сезира Общия съд с жалба, „страната“ по смисъла на посочения член не може да извършва действия сама, а трябва да използва услугите на трето лице, което трябва да има право да практикува пред съд на държава членка или на друга държава, която е страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство (ЕИП) (вж. Определение на Общия съд от 19 ноември 2009 г. по дело EREF/Комисия, T-94/07, непубликувано в Сборника, точка 14 и цитираната съдебна практика).

17 Това изискване, да се използва трето лице, съответства на концепцията за ролята на адвоката, разглеждан като сътрудник на правосъдието и призван да предоставя напълно независимо и с оглед висшия интерес на правосъдието правната помощ, от която клиентът има нужда. Тази концепция отговаря на правните традиции, общи за държавите членки, и се открива и в правния ред на Съюза,

както следва от разпоредбите на член 19 от Статута на Съда (Определение от 19 ноември 2009 г. по дело EREF/Комисия, точка 16 по-горе, точка 15).

18 В настоящия случай следва в самото начало да се подчертае, че позоваването на жалбоподателя на задълженията за независимост, произтичащи от професионалните правила, уреждащи професията на правен съветник, само по себе си не може да докаже, че адв. Gruszecka и адв. Pawłowska са имали право да го представляват пред Общия съд. Всъщност понятието за независимост на адвоката се определя не само позитивно — с позоваване на професионалната дисциплина, но и негативно — с изтъкване липсата на правоотношение по наемане на работа (вж. в този смисъл Решение по дело Akzo Nobel Chemicals и Akcros Chemicals/Комисия и др., точка 10 по-горе, точки 44 и 45 и Определение от 29 септември 2010 г. по дело EREF/Комисия, точка 2 по-горе, точка 53).

19 На следващо място трябва да се констатира, че жалбоподателят признава, че адв. Gruszecka и адв. Pawłowska са били обвързани от правоотношение по наемане на работа с UKE. В това отношение той посочва, че генералният директор на UKE решава за „наемането [им] на работа, условията [им] на работа и за прекратяването на правоотношението [им] по наемане на работа".

20 На последно място, отново според жалбоподателя UKE има за задача да подпомага своя председател при изпълнението на възложените му нормативноустановени задачи.

21 Поради това, дори да се предположи, че може да се направи разграничение между председателя на UKE и UKE и че не е налице формално правоотношение по наемане на работа между жалбоподателя и правните му съветници, това не променя обстоятелството, че изведените от цитираната в точки 16 и 17 по-горе съдебна практика изисквания не са изпълнени в настоящия случай. Всъщност съществуването на отношения на подчиненост в рамките на UKE — макар и само по отношение на генералния ѝ директор, — когато изключителната ѝ функция

е да подпомага жалбоподателя, предполага по-малка степен на независимост в сравнение с правните съветници или адвокатите, упражняващи дейности във външна по отношение на клиента им кантора.

22 Този извод не се обезсилва от направеното от жалбоподателя препращане към полското законодателство, уреждащо професията на правен съветник. Както бе подчертано в точка 18 по-горе, сама по себе си професионалната дисциплина не може да докаже, че е изпълнено изискването за независимост. Освен това съгласно съдебната практика разпоредбите относно представителството на непривилегированите страни пред Общия съд трябва, доколкото е възможно, да се тълкуват самостоятелно, без позоваване на националното право (Определение от 19 ноември 2009 г. по дело EREF/Комисия, точка 16 по-горе, точка 16).

23 От гореизложеното следва, че отношението по наемане на работа, свързващо адв. Gruszecka и адв. Pawłowska с UKE, е несъвместимо с представителството на жалбоподателя пред Общия съд.

24 Ето защо, предвид че е подписана от адв. Gruszecka и адв. Pawłowska, настоящата жалба не е подадена в съответствие с член 19, трета и четвърта алинея, член 21, първа алинея от Статута на Съда и с член 43, параграф 1, първа алинея от Процедурния правилник.

25 Следователно жалбата трябва да се отхвърли като недопустима.

По съдебните разноски

26 Съгласно член 87, параграф 2 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. След като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с исканията на Комисия.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (седми състав)

определи:

1) **Отхвърля жалбата като недопустима.**

2) **Осъжда Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej да заплати съдебните разноски.**

Съставено в Люксембург на 23 май 2011 година.

Секретар
E. Coulon

Председател
A. Dittrich